

МОЛОДІЙ КОМУНІСТИЧНИЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 53 (1845).

ВІВТОРОК, 30 квітня 1974 року

Ціна 2 коп.

ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ — ДЕНЬ
МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ
ТРУДЯЩИХ У БОРОТБІ ПРОТИ
ІМПЕРІАЛІЗМУ, ЗА МИР, ДЕМО-
КРАТІЮ І СОЦІАЛІЗМ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1974 року).

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Ми, делегати XVII з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, від імені комсомольців, усієї радянської молоді звертаємося до Центрального Комітету КПРС із словами синівської любові і палкої вдячності за ленінське піклування про юне покоління країни.

Окрилені мудрим і теплим словом партії, високою оцінкою діяльності Ленінського комсомолу, даною в привітанні ЦК КПРС XVII з'їзду ВЛКСМ, в яскравій глибокій промові товариша Леоніда Ілліча Брежнєва, комсомольці, всі юнаки і дівчата з новою енергією виконуватимуть завдання, поставлені рідною партією.

У ці квітневі дні ми знову й знову свої діла і помисли зв'язуємо з заповідями Леніна. Вчення марксизму-ленінізму, справа Леніна — безсмертні. Вони живуть і торжествують в історичних зверненнях Комуністичної партії, радянського народу.

Ленінський комсомол, радянська молодь одностайно схвалюють і безроздільно підтримують внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, невідомо діяльність Центрального Комітету КПРС, його Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва по здійсненню історичних рішень XXIV з'їзду партії, по втіленню в життя Програми миру.

В керівництві партії, в її величезному і неосціненному досвіді — сила Ленінського комсомолу. Завдяки повсякденній увазі і піклуванню ЦК КПРС підвищується роль і відповідальність ВЛКСМ як бойового резерву і надійного помічника партії в будівництві нового суспільства, в комуністичному вихованні підрастаючого покоління.

П'ятдесят років тому, на VI з'їзді Російської Комуністичної Спілки Молоді, приймаючи ім'я Леніна, комсомол дав священну клятву — завжди і в усьому неухильно виконувати ленінські заповіді. Всі покоління комсомольців ратними і трудовими ділами довели вірність цій урочистій клятві.

Естафета ударництва, яка стартувала на перших комуністичних суботниках, була пронесена через Мавританію і Туркесію, підхоплена першопрохідцями цілини, покорителями Ангари, нафтовиками Тюмені, будівниками КамАЗу — на всіх ударних комсомольських будовах. Цю естафету сьогодні приймають но-

ві тисячі комсомольців-добровольців на трасі Байкало-Амурської магістралі, на просторах усієї нечорноземної зони Російської Федерації.

Комсомольці 70-х років — молоді робітники і колгоспники, спеціалісти і вчені, студенти і учні, воїни Радянської Армії і Військово-Морського Флоту — своєю наполегливою працею і навчанням утверджують почесне і відповідальне право носити ім'я Леніна.

Вся діяльність ВЛКСМ нерозривно зв'язана з загальнонародною боротьбою за здійснення грандіозних планів комуністичного творення. На Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу — відзначити четвертий, визначальний рік п'ятиріччя новими трудовими успіхами — мільйони юнаків і дівчат відповідають самовідданою, справді ударною працею. Працювати сьогодні і завтра краще, ніж учора — таким є лозунг п'ятирічки, що став бойовим девізом Ленінського комсомолу.

Комуністична партія поставила перед комсомолом виключно важливе завдання — по-бойовому брати участь у масовому русі за високу якість роботи, за майстерність, за честь заводської марки.

Комсомольці, юнаки і дівчата ще активніше виявлятимуть творчу ініціативу і сміливий почин, удосконалюватимуть професійну майстерність, підвищуватимуть продуктивність праці, даватимуть продукції більше, кращої якості, з меншими затратами, твердо триматимуть курс на економію і ощадливість. Ми бачимо свій обов'язок у тому, щоб ще цілеспрямованіше виховувати у молоді комуністичне ставлення до праці.

Ленінський комсомол посилює шефство над професійно-технічною освітою молоді, оточить піклуванням і постійною увагою кожен навчальний заклад, де готується молоде покоління робітничого класу і колгоспного селянства.

Комсомольці, юнаки і дівчата ще глибше оволодіватимуть теорією марксизму-ленінізму, найбільш передовим революційним ученням сучасності. Наш високий обов'язок — постійно зміцнювати неперушну дружбу народів СРСР, виховувати у молоді радянський патріотизм і соціалістичний інтернаціоналізм, вірність революційним, бойовим і трудовим традиціям партії і народу, непримиренність до буржуаз-

ної ідеології. Ми бачимо своє завдання в тому, щоб ще наполегливіше формувати у кожній молодій людини високі моральні якості й естетичні смаки, духовну красу і фізичну досконалість, кувати мужність, готовність до захисту великих завоювань Жовтня.

Ленінський комсомол так будуватиме свою роботу, щоб молодь постійно, наполегливо і творчо вчилася, поповнювала і поглиблювала свої знання, вносила гідний вклад у прискорення науково-технічного прогресу.

Ленінський комсомол постійно вдосконалюватиме керівництво піонерською організацією, у тісному союзі з школою, з сім'єю і громадськістю виховуватиме у піонерів, комсомольців-школярів беззавітну любов до Батьківщини, прагнення відмінно вчитися, вміння працювати, поважати працю.

Комсомол, вірний пролетарському інтернаціоналізму, беззастанно зміцнює братерську дружбу з молоддю країн соціалістичної співдружності.

Ми примножимо свої зусилля в боротьбі за згуртування міжнародного молодіжного комуністичного і демократичного руху. Наші серця з героїчним народом В'єтнаму, який відстоює свою свободу, з патріотами і демократами Чилі, що ведуть мужню боротьбу проти фашистського терору, з молоддю арабських країн, яка бореться за справедливий і міцний мир на Близькому Сході. Радянський комсомол завжди буде з тими, хто бореться проти імперіалізму, за національну незалежність і соціальний прогрес, за мир, краще майбутнє молоді.

Ми будемо і далі кріпити Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді, удосконалювати діяльність комсомольських організацій, зміцнювати дисципліну й організованість наших рядів, виховувати кожного комсомольця в дусі високої відповідальності за приналежність до передового загону радянської молоді. Ми будемо добиватися, щоб кожен комітет комсомолу став справжнім організатором молоді в праці, навчанні і відпочинку.

XVII з'їзд ВЛКСМ урочисто запевняє Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, що Ленінський комсомол ще тісніше згуртує свої ряди навколо рідної партії, під її мудрим керівництвом буде високо і гордо нести ім'я Леніна, вчитися, працювати і боротися по-ленінському в ім'я комунізму.

Хай живе велика Комуністична партія Радянського Союзу і її ленінський Центральний Комітет!

Хай живе наша любима Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

ПЕРШИЙ ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

26 квітня 1974 року відбувся I пленум ЦК ВЛКСМ, який обговорює організаційні питання.

Пленум обрав першим секретарем ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельникова.

Секретарями ЦК ВЛКСМ обрані: Б. М. Пастухов, С. Г. Арутюнян, В. В. Григор'єв, В. А. Житенев, Л. І. Матвеев, З. Г. Новожилова, Д. Н. Філіппов, В. С. Ярошевець.

Членами Бюро ЦК ВЛКСМ обрані: С. Г. Арутюнян, Е. Г. Гафуржанов, А. М. Гіренко, К. А. Гогітідзе, В. В. Григор'єв, В. А. Житенев, В. Т. Іванов, З. Камаліденов, А. І. Колесов, Л. К. Корнєшов, В. Н. Лобко, Л. І. Матвеев, П. В. Машаракін, З. Г. Новожилова, Б. М. Пастухов, Є. М. Тяжельников, А. В. Федулова, Д. Н. Філіппов, В. І. Шадрін, Г. І. Янаєв, В. С. Ярошевець.

Кандидатами в члени Бюро ЦК ВЛКСМ обрані: В. Н. Гачічев, В. Г. Головлікова, В. П. Горчаков, А. П. Дерев'яно, Є. П. Махов, В. І. Радомський, В. В. Сухорядо.

Головою Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна пленум затвердив А. В. Федулову.

На пленумі були вручені Почесні знаки ВЛКСМ Г. П. Єлисеєву, Б. К. Пуго.

Відбулося засідання Центральної ревізійної комісії ВЛКСМ. Головою її обраний В. Б. Арсент'єв, заступником голови — М. В. Хомугов.

З ІМ'ЯМ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА

Урочисте засідання XVII з'їзду ВЛКСМ, присвячене 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна

Уособленням вічної молодості для нашої Батьківщини назвав комсомол товариш Л. І. Брежнєв у промові на XVII з'їзді ВЛКСМ. Сьогодні радянські люди згадують молодість країни Жовтня на всіх етапах боротьби за соціалізм і комунізм, з нею зв'язують свою ходу молода гвардія сімдесятих років.

Прапори боротьби і перемог усіх поколінь комсомолу гордо підняті в Кремлівському Палаці з'їздів. Під їх кумачем — посланці героїв років, що відшуміли в історії, і герої нашого часу: від найбільш поважних, які штурмували Зимовий, створювали комсомол, до наймолодших його вихованців — відмінників у навчанні і ділах. Діди, батьки і внуки єдиною спаяною сім'єю зустрічають знаменну дату — п'ятдесятиріччя присвоєння Комуністичній Спілці Молоді великого ім'я Володимира Ілліча Леніна.

Урочисте засідання XVII з'їзду ВЛКСМ, присвячене цій події, відбулося 27 квітня в Кремлівському Палаці з'їздів.

Бурхливою овацією, стоячи зустріли делегати і гості товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришина, А. А. Громико, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Куланова, К. Т. Мазурова, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, О. М. Шелепіна, П. Н. Демічева, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломенцева, Д. Ф. Устинова, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Кагушева.

Лунають здравки на честь Комуністичної партії, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС, на честь великого радянського народу, Ленінського комсомолу.

Разом з делегатами XVII з'їзду ВЛКСМ, представниками всіх поколінь комсомолу чудовий ювілей відзначають зарубіжні гості.

Урочисте засідання відкрив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

Вся героїчна історія комсомолу, сказав він, — переконливе свідчення вірності Ленінського комсомолу, радянської молоді священній клятві, яку

дали делегати VI з'їзду РКМ, приймаючи ім'я В. І. Леніна. З ім'ям Леніна комсомол під керівництвом Комуністичної партії утверджував Радянську владу, крізь вихори воєнної проліви вогняний прапор революції. Історія назавжди збереже немеркнучий образ комсомольців у будівництві. З ім'ям Леніна комсомол ішов на будови перших п'ятирічок, прокладав першу колгоспну борозну.

З ім'ям Леніна, сказав далі промовець, комсомол у годину суворих випробувань для нашої Батьківщини разом з комуністами став на захист завоювань соціалізму, на захист нашої любимої Батьківщини. Навіки залишаться в пам'яті грядущих поколінь молоді Герої Великої Вітчизняної війни, які ступили в безсмертя. З ім'ям Леніна комсомол під керівництвом Комуністичної партії, разом з народом піднімав з руїн міста і села, заводи, оселяв багатства Сибіру, Далекого Сходу. Крайньої

(Закінчення на 2-й стор.)

З ІМ'ЯМ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Півночі. Ударна комсомольська будова стала символом революційної мужності комсомольців, радянської молоді, їх відданості Комуністичній партії.

Загальнонародним подвигом, подвигом комуністів, їх помічників — комсомольців стала цілинна епопея. З ім'ям Леніна комсомол виховує покоління революційних борців, утверджує комуністичну мораль, принципи соціалістичного пролетарського інтернаціоналізму, зміцнює союз з молодими борцями проти імперіалізму, за мир, демократію і соціальний прогрес.

Виступаючи на нашому з'їзді, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв високо оцінив героїчну діяльність комсомолу. «Оглядаючи пройденний комсомолом шлях, — сказав Леонід Ілліч, — його славі діла, ми маємо всі підстави сказати, що він з величезною гідністю носить високе ім'я Ленінської Спілки Молоді».

По ленінському шляху веде нас велика і мудра Комуністична партія Радянського Союзу. Під прапором ленінських ідей Комуністична партія, її Центральний Комітет згуртували трудящих, молодь нашої країни всіх національностей, виростили мільйони самовідданих борців за комунізм.

XVII з'їздові Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді випала велика честь доповідати радянському народові, Комуністичній партії, її Центральному Комітету, Політбюро ЦК КПРС про те, що клятва, дана старшому поколінню, священна, непорушна, що Ленінський комсомол завжди був, є і буде вірним і бойовим помічником Комуністичної партії, її надійним резервом, заявила під бурхливі оплески присутніх перший секретар ЦК ВЛКСМ.

В залі наче оживають сторінки легендарної історії. Під склепінням палацу звучить мелодія пісні «Молода гвардія». XVII з'їзд ВЛКСМ вітають делегати історичного шостого з'їзду комсомолу. До присутніх звернувся делегат VI з'їзду РКСМ визначний радянський дипломат В. О. Зорін.

Півстоліття тому, в липні 1924 року, передовий загін юнаків і дівчат молодого Республіки Рад поклявся віддати всі сили в ім'я втілення в життя безсмертних ленінських заповітів, сказав він. — Кляту цю комсомол з честю виконав. Через роки, через усі випробування пронесли її комсомольці. Свою вірність справі партії, світлим ідеалам ленінізму вони довели в праці і бою.

Від імені своїх товаришів — ветеранів комсомолу, промовець закликав делегатів XVII з'їзду ВЛКСМ, всю радянську молодь берегти і примножувати немеркнучі революційні, бойові і трудові традиції перших поколінь комсомольців. Немає більшого щастя, ніж вірно служити своїй соціалістичній Вітчизні, народові, під керівництвом ленінської партії будувати комунізм.

Мелодія пісні «Ми — кузнець, і дух наш молоді!» воскрешає в нашій пам'яті звершення старшого покоління робітничого класу. Палкими оплесками зустріли зал його славних посланців — ветеранів партії, делегатів VI, VII, VIII та інших з'їздів комсомолу. Від їх імені виступила знатна ткаля — стахановка 30-х років, кавалер Почесного знака ВЛКСМ Герой Соціалістичної Праці М. І. Виноградська:

— Я щаслива, що моєму поколінню випала важка, але прекрасна доля. Мое покоління будувало Комсомольськ-

на-Амурі і Дніпрогес, Кузнецьк і Магнітку, Московське метро і Сталинградський тракторний. Все це створювалось руками героїчного робітничого класу під мудрим керівництвом Комуністичної партії.

У той час на всю країну прогрімилі своїми рекордами Стаханов, Бусигін, Кривонос. І ми з своєю подругою Дусею Виноградовою подумали: а чим ми гірші від цих хлопців? Легка промисловість не може відставати від важкої. Змагаючись з Т. Одинцовою, ми, кінець кінцем, почали обслуговувати 216 верстатів. Отак працювали комсомольці перших п'ятирічок. Отак вони вчилися комунізму.

М. І. Виноградова закликала комсомольців 70-х років бути і далі гідними імені дорогого Володимира Ілліча Леніна.

Представник гвардії робітничого класу делегат XIV з'їзду комсомолу К. А. Северинов вручає відбійний молоток Олексія Стаханова молодому шахтареві Валерію Куртову. Приймаючи цей символ трудового героїзму, Валерій Куртов звернувся з словами синівської подяки до ветеранів комсомолу, які багато зробили для зміцнення і розвитку економіки Батьківщини. Він заявив, що під керівництвом Комуністичної партії комсомольці 70-х років продовжать і примножать славу старших поколінь, наполегливо боротимуться за дострокове виконання дев'ятої п'ятирічки.

Звучить «Марш ентузіастів». Шістьма погоками в зал входять юнаки і дівчата у спеціальних захисного кольору. На рукавах емблема нової грандіозної будови віку — Байкало-Амурської залізниці. На урочистому марші — Всесоюзний ударний комсомольський загін імені XVII з'їзду ВЛКСМ. Через кілька годин потім помічть його на будівництво магістралі.

Комісар загону Володимир Мучинин рапортує:

— Товаришу Генеральний секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу!

Ми, посланці комсомольських організацій Москви, Ленінграда, всіх союзних республік, виконати надзвичайно важливе доручення партії готові!

Віддати всі сили, знання, жар комсомольських сердець справі Комуністичної партії, будівництву комунізму клянemosя!

Клянemosя! Клянemosя! Клянemosя! — гримить під склепінням залу.

Бійців загону вітає Герой Соціалістичної Праці, начальник комсомольсько-молодіжного монтажного управління Головомсбуди Г. В. Масленников:

— Вам випала велика честь першими з тисяч добровольців одержувати комсомольські путівки на надзвичайно важливу будову п'ятирічки — Байкало-Амурську магістраль.

Центральний Комітет ВЛКСМ встановив для загону Червоний прапор «Ветерани праці, герої п'ятирічок — кращому комсомольсько-молодіжному колективу». Передаючи цей почесний прапор, ми говоримо вам: з честю несити його на всьому шляху від берегів Лени до славного міста Комсомольська-на-Амурі. Примножуйте трудові традиції ваших батьків і дідів. Будьте гідними громадянами нашої великої Батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік і завжди пам'ятайте про те, що комсомольську путівку його на ударну будову вам затвердив XVII з'їзд ВЛКСМ.

Г. В. Масленников під бурхливі оплески залу вручив Червоний прапор командирові ударного будівельного загону Віктору Лакомову.

Звучить пісня «Едем мы, друзья!». XVII з'їзд ВЛКСМ вітають трудівники села — прославлені майстри ланів і ферм, ве-

терани колгоспно-радгоспного руху, делегати багатьох з'їздів комсомолу, Герої Соціалістичної Праці.

На трибуні один з перших цілинників, Герой Соціалістичної Праці Л. М. Картаузов. Нелегка, але героїчна доля у цієї людини. На фронтах війни він був тяжко поранений, втратив ноги. Але друзі-комсомольці допомогли знайти Леонідові місце в загальному строю. Коли прогрімів комсомольський заклик «Даймо цілинну!», розповів він, я вирішив, що моє місце там.

Недавно країна широко відзначала 20-річчя освоєння цілини. Я добре пам'ятаю, заявив першочілинник з трибуни урочистого засідання в Кремлі, яка мужність, готовність до подвигу, безмежна відданість Комуністичній партії вимагалися від кожного з нас. І завжди ми відчували піклування і увагу партії. Ваше піклування, дорогий Леоніде Іллічу. Ми пишаємося, що наступом на цілинному плацдармі Казахстану керували безпосередньо Ви. І зовсім не випадково разом з Вами, людиною, яка пройшла від першого до останнього дня Великої Вітчизняної, самовіддано боролися в битві за хліб комуністично-фронтовики і загартовані у війні комсомольське плем'я. Важко знайти цілинний радгосп або колгосп, де б Ви не були, де не допомогли порадою, не підтримали б словом і ділом. Усі ми називаємо Вас головнокомандуючим перших цілинників, а себе Вашими однопольчанами.

Звертаючись до делегатів з'їзду, Л. М. Картаузов сказав: — Наша партія взяла курс на переведення сільського господарства на сучасну індустріальну основу. Беручи участь у виконанні цього важливого завдання, вам треба буде докорінно змінити поля і ферми, у родючі землі перетворити трясавину, болота і пустелі, піднести культуру і побут сіл. Ми, ветерани радянського села, з надією і вірою дивимося на нашу зміну, в чії руки передаємо майбутню рідну землю. Любіть і бережіть цю землю, щоб вона стала ще багатшою і прекраснішою.

Л. М. Картаузов вручив молодим трудівникам сільського господарства колос і леміш плуга — символ хліборобської справи.

Приймаючи цей подарунок, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки Марія Чорба заявила: я думаю про ваше героїчне життя, життя, гідне пісні, думаю про всіх ветеранів праці, в біографіях яких ми бачимо живу історію країни, партії, комсомолу, яскравий приклад трудового героїзму, стійкості і вірності Вітчизні, рідній землі.

На наших очах змінюється село, до нас надходить найновіша техніка, докорінно міняється селянська праця. Сьогодні Комуністична партія ставить завдання виростити два колоси там, де ріс один, розвивати культуру і побут села. На нас, молоде покоління радянського селянства, по праву покладаються великі надії, адже ми особисто відповідальні за майбутнє нашої священної землі. Марія Чорба назвала адресами подвигу поля і ферми, тваринницькі комплекси, птахофабрики. Тут, відзначила вона, є де прикласти наші знання, енергію, наші молоді руки.

Ми урочисто обіцяємо любити і берегти свою землю. Віддамо всі свої сили, знання і енергію служінню справі рідної Комуністичної партії, справі великого Леніна.

Комсомол — полум'яний поборник науково-технічного прогресу. Юність дерзає в творчій праці, в науковому пошуку, в пізнанні невідомого. Юність невіддільна від мрії. «Мечтати, надо мечтать...» — звучить мелодія пісні.

До залу входять представни-

ки науково-технічної інтелігенції — цілї радянської науки, лауреати Ленінської і Державної премій, академіки. Поруч з ними майбутня зміна науки — студенти, учні.

XVII з'їзд ВЛКСМ вітає директор Фізичного інституту імені Лебедева АН СРСР, лауреат Ленінської і Нобелівської премій, Герой Соціалістичної Праці академік М. Г. Басов. Наука завжди належала молоді, сказав він. — Вбираючи все досягнуте попередніми поколіннями, молоді здатні вдариватися від традиційних шляхів пізнання природи і добиватися успіху.

Академік заявив, що на сучасному етапі розвитку, коли наукові завдання розв'язуються паралельно з технічними розробками, створенням нових матеріалів і технологій, а процес творчості втягуються великі маси людей — учених, спеціалістів, робітників, колгоспників. Ось чому особливо важливо, щоб молоді швидко знайшли своє місце в житті, виявили свої таланти, досконало оволоділи своєю професією, через усе життя пронесли жаду до знань і творчості.

Учений побажав молодим успіхів у творчості і праці. Під оплески залу він вручив представникові молодого покоління своєрідну естафету — лазер, з допомогою якого наука найближчим часом сподівається розв'язати ряд великих технічних проблем.

Для нас, молодих, немає більшого щастя, ніж відчувати себе в єдиному строю борців за виконання заповітів великого Леніна, сказав, приймаючи камеру лазера, Ленінський стипендіат студент технологічного інституту імені Ленради Микола Лавров, — ленінський заповіт учитися був, є і буде боючим лозунгом для всіх поколінь студентства.

Від імені радянських космонавтів до делегатів з'їзду звернувся Герой Радянського Союзу О. А. Леонов. З хвилюванням слухали посланці молоді Країни Рад запис його виступу, переданий із США, де наші першопрохідці космосу готуються до спільного польоту з американськими колегами.

Такий політ, сказав О. А. Леонов, став можливим завдяки невтомній, цілеспрямованій роботі Центрального Комітету КПРС, його Політбюро, особисто Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, спрямованій на здійснення Програми миру, виробленої XXIV з'їздом КПРС.

З другого кінця голубої планети Земля радянський космонавт говорив про ті високі якості, які прищеплює молоді Ленінський комсомол. Бути молодим, бути комсомольцем — це значить бути завжди готовим виконати будь-яке завдання партії, Батьківщини. І радянські космонавти запевняють КПРС, XVII з'їзд ВЛКСМ, що вони готові до нових космічних рейсів, до нових подвигів в ім'я торжества комунізму.

Почуття синівської вдячності рідній Комуністичній партії за постійне піклування про духовне зростання молоді, про прилучення її до скарбниці світової і нашої багатонаціональної літератури і мистецтва висловили делегати на XVII з'їзді ВЛКСМ. І ось зараз з'їзд вітають під музику пісні «Говорить комсомол» представники різних поколінь творчої інтелігенції — відомі письменники, артисти, художники, визначні діячі культури.

До присутніх звернувся народний артист СРСР, кінорежисер С. А. Герасимов:

— Сьогодні вас вітає тут вся історія комсомолу, а сказати точніше, вся історія нашого великого Радянського Союзу... Зміна поколінь відбувається в кожній країні, в кожному суспільстві. Але ніде молодість не є такою рівнозначною щастю, як у нас, бо щасття людське,

кінець кінцем, полягає у вільній осмисленій праці. Саме це багатство і щасття мав на увазі В. І. Ленін, заповідаючи молодим вчитися, вчитися і вчитися. Цей його заклик ніколи не втратить своєї сили і дістав своє прекрасне відображення в усіх кращих ділах Ленінського комсомолу.

С. А. Герасимов вручив з'їздові книгу Миколи Островського «Як гартувалася сталь» — перше видання роману з автографом письменника.

Приймаючи дорогу реліквію, артист Володимир Конкін, виконавець ролі Павки Корчагіна в екранізації безсмертної книги, нагадав слова письменника-героя, які стали девізом юності: «Тільки вперед, тільки на лінію вогню».

Наші вчителі, старші товариші, сказав молодий артист, завжди вважали творчість своєю партійною роботою. Ми зробимо все, щоб бути їх гідними продовжувачами. Творча молодь завжди високо нестигне прапор радянського мистецтва.

Учасників урочистого засідання вітають видатні радянські спортсмени, чемпіони Олімпійських ігор, світу і Європи.

На трибуні — заслужений майстер спорту СРСР відомий воротар збірної футбольної команди країни Л. І. Яшин.

Тут, на з'їзді, заявив він, ми, ветерани спорту, відчуємо величезне хвилювання. Адже кожен з нас пройшов у рядах Ленінського комсомолу чудову школу ідейного загартування і громадянської зрілості. Нас особливо радує, що нинішнє покоління свято береже і примножує традиції радянського спорту.

Л. І. Яшин вручив молоді символ спортивної слави — стрічку з першими чемпіонськими медалями, завойованими радянськими спортсменами на найбільших міжнародних змаганнях.

Від імені молодих радянських спортсменів заслужений майстер спорту СРСР Владислав Третяк сердечно подякував ветеранам за батьківський наказ, за довіру. Приймаючи наказ ветеранів, він запевнив, що радянські спортсмени і далі добуватимуться нових перемог з тією ж мужністю, стійкістю і наполегливістю.

Від імені тих, хто йшов у шабельний похід проти інтервентів і білогардійців, бився під гарячим сонцем Іспанії, на Халхин-Голі і Хасані, на полях битв Великої Вітчизняної війни, з'їзд вітає трини Герої Радянського Союзу І. М. Кожедуб.

Є у радянської молоді, Ленінського комсомолу один з найпочесніших обов'язків — захищати Батьківщину. Безмежно вірний в силу партії і народу, пройшли ми через битви Великої Вітчизняної війни. Більш як сім тисяч Золотих Зірок Героїв Радянського Союзу, яких удостоїла Батьківщина воїнів — вихованців комсомолу, ми вважаємо своїми нагородами, Ленінський комсомол. Кожен наш подвиг — це нитка, з якої зітканий твій червоний прапор.

Ветеран війни закликав комсомолів: «Рівняння — на прапор Перемоги».

Під склепінням Кремльської Палацу з'їздів грав духовий оркестр. На урочистому марші — прославлені ветерани громадянської і Вітчизняної воєн.

У супроводі воїнів почесної варті до залу вносять прапори бойової слави — гвардійський прапор Червонопрапорного, ордену Жовтневої Революції крейсера «Аврора», прапор Першої Кінної армії, легендарний прапор Перемоги, піднятий над рейхстагом.

Від імені XVII з'їзду ВЛКСМ пропонується покласти гірлянди слави до Мавзолею

(Закінчення на 3-й стор.)

З ІМ'ЯМ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА

(Закінчення).

В. І. Леніна і могили Неідо-мого солдата. Заучить мелодія пісні «Ленін завжди живий». Присутні в залі встають. Дві групи делегатів з'їзду, які представляють всі союзні республіки, виносять гірлянди слави і прямують на Красну площу.

Під звуки маршу в зал входять воїни — представники всіх видів і родів Збройних Сил СРСР. Слово надається підполковникові В. І. Борисову.

— Помисли і діла кожного з нас, — сказав він, — зверну-ті до великої партії комуністів, безсмертного Леніна, чия ім'я ось уже півстоліття гідно несе Комуністична Спілка Молоді. Ми пишаємося своєю прина-лежністю до Спілки молодих

ленінців, високим званням ра-дянського воїна.

Перед лицем наших старших товаришів і наставників — ко-муністів, перед ветеранами Ра-дянської Армії і Флоту, перед прапорами Перемоги ми уро-чисто заявляємо, що своїми ді-лами будемо гідно продовжу-вати славні бойові традиції на-ших Збройних Сил.

Запевняємо Комуністичну партію, Ленінський комсомол, що радянські воїни і далі пильно стоятимуть на варті со-ціалізму, в будь-який момент готові виконати свій патріотич-ний та інтернаціональний обо-в'язок.

З величезним піднесенням, під бурхливі, тривалі оплески делегати одностайно прийняли вітальний лист XVII з'їзду ВЛКСМ Центральному Коміте-тові КПРС.

У залі знову вибухає овація, коли Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв приймає рапорт про діла і звернення Ленінського комсо-молу, радянської молоді. Піо-нери підносять керівникам партії і уряду букети червоних весняних гвоздик.

Найвищий орган комсомо-лу — всесоюзний з'їзд завер-шує роботу. Перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельни-ков від імені з'їзду, від імені 34-мільйонного Ленінського комсомолу запевнив нашу ве-лику і мудру Комуністичну партію, її Ленінський Цент-ральний Комітет, Політбюро ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в тому, що Ленінсь-кий комсомол завжди йтиме за партією, буде її вірним і бойо-вим помічником, надійним ре-

зервом, що комсомольці, ра-дянська молодь будуть вчити-ся, працювати і боротися по-ленінському, по-комуністично-му.

XVII з'їзд Всесоюзної Ленін-ської Комуністичної Спілки Молоді оголошується закрит-им. Делегати і гості співають «Інтернаціонал».

І знову вибухає овація. Лу-нають здравці на честь ра-дянського народу, Комуністич-ної партії Радянського Союзу, її Ленінського Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС. Прокочується могутнє «ура!». Делегати скандують: «Ленін!», «Партія!», «Комсомол!».

Для учасників урочистого за-сідання в Кремльському Пала-ці з'їзду був даний великий концерт майстрів мистецтва.

(ТАРС).

НА ВУЛИЦІ — ВЕСНЯНЕ СВЯТО

НАПЕРЕДОДНІ свята трудящих — 1 Травня на вулиці Луначарського лунала музика. Свято вулиці-трудівниці. На нього вийшли всі мешканці. Пригляньмося до них уважніше. Он крокує по-сивилий чоловік з трьома орденами на грудях. То Петро Пантелеймонович Дроченко, ветеран Вели-кої Вітчизняної війни, на-валер ордена Вітчиз-няної війни першого та другого ступеня та ордена Червоної Зір-ки. А ось кавалер ор-дена Леніна та Червоного Прапора Костянтин Олек-сандрович Гаврилов. Він щодня проходить на завод «Укрспільгосптехніка» сво-єю вулицею. Поруч Лев Маркович Гершоник, на-городжений орденом Чер-воного Прапора та двома орденами Вітчизняної вій-ни. 150 учасників війни проживає на нашій вулиці. Вони визволяли Кірово-град і піднімали його з ру-їн, квітчали місто і всю країну. 187 жителів вулиці Луначарського нагородже-ні орденами та медалями СРСР, 23 — ударники ко-муністичної праці, двоє носять знаки «Перемо-жець соціалістичного зма-гання 1973 року». Хіба це не краща характеристика вулиці, у якій сьогодні свято!

Давайте разом з госпо-дарями пройдемо цією магістраллю, яка увірала в себе найхарактерніші ознаки трудового Кірово-града. Вона починається робітничими гуртожитками і новим корпусом № 90 заводу «Червона зірка». Робочими ранками повни-ться гуркотом цехів і гу-динням машин, різноголос-сям заводської зміни. На вулиці живе 440 червоно-зорівців.

Далі вулиця молодшає. Тут знаходиться коопера-тивний технікум імені Сая та один з кращих учбових закладів Кіровограда — середня школа № 5.

Лунає музика в скве-рі імені Шевченка. Сквер став справжньою окрасою вулиці, особливо після йо-го реконструкції. Через кілька років виростуть тут зелені ялини та білосірі берези, які перед від'їз-дом на XVII з'їзд комсо-молу посадили делегати від Кіровоградської об-ласті.

Кварталом нижче вули-ця стає ще красивішою. На цей раз — від квітів, дівочих весільних суконь та урочистих костюмів же-нихів. І сьогодні в загсі реєструють шлюбні щасли-ві молоді пари. Поруч — редакції обласних газет «Кіровоградська правда» та «Молодий комунар», які читають 182 тисячі 300 трудівників області.

Пробігши ще три квар-тали, вулиця впадає у широчінь площі імені Проф-спілок.

Як на людський вік, во-на вже літня. Їм'я полум'я-ного трибуна революції, наркома освіти молодого Країни Рад А. В. Луначар-ського, котрий приїздив у наше місто, їй присвоєне ще 3 вересня 1926 року. Та, не зважаючи на свій вік, вона ударно трудиться і нині. Перевозить ванта-жі і пасажирів, вчить дітей і випускає сівалки. Поба-жаємо ж їй великого, тру-дового довголіття.

М. БІДЕНКО.

м. Кіровоград.

ЗАВДАННЯ ВЕЛИКОЇ ВАГИ

НА ЗБОРАХ ПАРТИННО-ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ

ВІДБУЛИСЯ збори партійно-господарського активу обласного центру. Було розглянуто питання «Про завдання міської партійної організації, що ви-пливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на урочистому засі-данні в Алма-Аті, присвя-ченому 20-річчю освоєння цілинні». З доповіддю по цьому питанню виступив перший секретар міськом-му партії І. П. Вальяський.

В обговоренні доповіді взяли участь В. О. Сокур-ренко — перший секретар Кіровградського райкому партії м. Кіровограда, К. С. Курцев — директор заво-ду «Червона зірка», С. І. Іванченко — фрезеруваль-ник заводу тракторних гі-дроагрегатів, О. А. Горба-ченко — генеральний ди-ректор виробничого об'є-кта вантажного авто-транспорту № 10661, А. Н. Авксентьев — старший апаратник олійжиркомбіна-

ту, П. П. Ткач — директор м'ясокомбінату, В. П. Тур-чанов — електрик ремза-воду «Укрспільгосптехніка», О. А. Сіміній — секретар парторганізації радгоспу «Зоря», М. Ф. Потопаль-ський — прокурор міста Кіровограда.

Трудящі нашого міста, за-значалося на зборах активу, як і весь радянський народ, сприйняли промову товариша Л. І. Брежнєва на торжествах в Алма-Аті як програму дій. Вони високо оцінюють роботу партії в розвитку економіки країни, піднесенні сільського господарства, піднесенні до-бробуту радянських людей. Учасники зборів підкреслюва-ли, що здійснення аграрної політики партії, основні на-прями якої гранично чітко ви-значені в промові Л. І. Бреж-нєва, — це справа всього на-роду.

Нині трудящі міста Кі-ровограда ведуть наполегли-ву боротьбу за успішне виконання планів четвер-того, визначального року

п'ятиріччя. Працівники промисловості перекирили план по реалізації продук-ції майже на 3,5 мільйона карбованців. Достроково, 26 квітня, виконано і чоти-римісячні завдання по цьому показникові.

Разом з тим ряд про-мислових підприємств пра-цює ще неритмічно, не повністю використовує свої можливості і резерви.

Особливу увагу, зазна-чалося на зборах активу, слід звернути на роботу тих підприємств, які ви-пускають продукцію для сільського господарства. Заводи «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів, ремзавод «Укрспільгосптех-ніка» чимало зробили для збільшення обсягу вироб-ництва, підвищення якості продукції, випуску нових зразків сільськогосподар-ської техніки. Проте ро-

бота цих та ряду інших підприємств ще значно відстає від вимог часу.

На зборах було проана-лізовано діяльність під-приємств обласного цент-ру, які займаються пере-робкою сільськогосподар-ської продукції.

Значна увага приділялась роботі будівельних органі-зацій, які ведуть будівництво на селі. План будівельно-монтаж-них робіт першого кварталу здійснено на 104 проценти. Ряд організацій успішно вико-нує соціалістичні зобов'язан-ня. А от 5 організацій тресту «Кіровоградськбуд» не спра-вилися з планами. У них та в деяких інших — низький рівень будівельного виробни-цтва і трудової дисципліни, трапляються великі втрати робочого часу і матеріалів.

У виконанні трудових зобов'язань сільського господарства обла-сті напружені соціалістичні зобов'язання на визначальний рік п'ятиріччя важливу роль повинна відіграти шефська до-помога промислових підпри-ємств і організацій міста. Пи-

тання шефства постійно пере-бувають у полі зору міськом-му, райкомів партії і багатьох первинних організацій. Під-приємства разом з колгоспами розробили п'ятирічні плани подання шефської допомоги і систематично працюють над їх здійсненням.

Але ряд партійних орга-нізацій і господарських ке-рівників використовують не всі можливості для по-дання дійової допомоги підшефним господарствам. Міськом, райкомі партії, первинні організації по-винні ще раз проаналізу-вати свої заходи щодо цього, взяти під неослаб-ний контроль, підняти рівень відповідальності за цю ділянку роботи.

Збори прийняли роз-горнуту резолюцію, спря-мовану на успішне вико-нання завдань, що впли-вають із промови товари-ша Л. І. Брежнєва на торжествах в Алма-Аті.

трозварювальницю Галіну Діхтаренко.

Цікавим було знайом-ство з іншим колективом монтажників Трипільської дільниці управління «Ліз-деннотеплоенергомонтаж», де бригадиром Володимир Синявський. Хлопці монту-ють обладнання ТЕЦ. Біль-шість з них комсомольці

я молодь. Групокомсорг Роман Іванович зазначає, що в бригаді молодшим є в ко-го повзиріти. Взяти їхнього бригадира. 19 років на будовах. А запитати про шлі-хи від однієї до другої — вийде ціла, так би мовити, особиста «географія»: Лади-жинська ДРЕС, Трипільська ДРЕС, Запо-різька ДРЕС, Ростовська експерименталь-на ТЕЦ-2. Та й хіба все можна перелі-чити?

Начальник дільниці, де працює бригада, Ро-ман Поденка, хвалить своїх хлопців — молод-ці, намагаються на п'яті будівельним загонам з Побужжя. Далі хмуриє, бо грається ще, коли не забезпечують їх фронтон робіт, а мар-шувати час — то найгірше. Зникли розв'язувати всі проблеми «на ходу», тут прикинули і від-повіді до дій погляди: «Літучки», «оператив-ки», «інформатики».

Володимир Синявський, який до цих пір тро-хи зіп'янутий (бо ж про нього йшла мова) стоїть осторонь, це додає:

— Записалися наші до гуртки в Будинку культури, співають, грають. А того ж, можли-вість є, живуть тут у гуртожитку. І хай лише спробують там піднести нас, — сміється, — ду-маю, артисти будуть добрі.

Бригада проводила якраз монтаж де-аераторів — великих бочок — пристроїв для виділення кисню з води. Працюють на висоті. А піднявши їх ще до початку цієї розмови головний інженер цукрозаво-ду Микола Павлович Личак.

Вже в останню мить начальник штабу ударної комсомольської будови Зоя Сам-бір по телефону сповістила, що в день на-родження В. І. Леніна наперед вийшли комсомольсько-молодіжні колективи мон-тажників Івана Ободовського та Олек-сандра Сміляниці. Перші на відміну 7 ув'язують трубопроводами підігрівники на дифузії, виконали денну норму на 125 процентів, другі, що проводять монтаж трубопроводів, довели цей показник до 120 процентів. Свої успіхи на реконструк-ції країн колектив присвятив роботі XVII з'їзду ВЛКСМ.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

Гайворонський район.

БУДОВА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЛЮДЕЙ

● На вахті Першотравневій ● Тут народжуватиметься енергія

Після зміцнення побудови про ор-ганізацію кореспондентського пункту на-шої газети на реконструкції Сальковсько-го цукрозаводу в редакцію подзвонив го-ловний об'єднаного будівельного комітету комбінату «Кіровоградськбуд» Григорій Тимофійович Святун, який щойно повер-нувся заїзди, розповів про нововведення на обласній ударній комсомольській бу-дові.

Тут нещодавно запровадили постійно діючу службу старших громадських ін-спекторів Голова будови Побузького БУ-6 Григорій Васильович Іаїн керує ітеративним профспілковим штабом, в який входять по два представники від кожної будівельної організації, що трудя-ться на реконструкції. Бригадирів, май-стрів на дільницях ознайомили зі скла-дом групи громадських контролерів.

Гурботи останніх — власне, всі вироб-ничі підробки й недоліки, їх з'ясовують безпосередньо на робочих місцях. Інспек-тори знайомляться з організацією праці в колективах, дбають про якість робіт, до-глядають за дотриманням правил техніки безпеки, перевіряють наряди — виконав-ця закріплених завдань. На черговій опе-ративній доповіді про останні пору-шення, і відповідальні за них отримують матеріал для негайного втручання у бу-дівництво на своїй ділянках праці. Тож контролери, як підкреслив Григорій Тимо-фійович у кінці розмови, подають велику допомогу у вирішенні багатьох виробни-чих питань.

ЗРАЗУ у Сальковому споруджується теплоелектроцентрально. Тут народжує-ться енергія, саме звідси потече сила, яка приводитиме в дію всі агрегати підприєм-ства. Зрозуміло, що будівельні роботи на ТЕЦ доручають досвідченим, умілим май-страм. Старанно потрудилися бетонники, які закладали фундамент під турбіну, ко-лодець обладнання.

Тепер на будівельному майданчику гос-подарюють монтажники. Завдання важ-

ливе — швидко і якісно змонтувати з ме-талоконструкцій каркас теплоелектроцен-тралі. І по тому, як випащо керують хлопці потужним краном, з якою точні-стю встановлюють на заготовлений фун-дамент опорні колонни, переконуються, що тут працюють спеціалісти високого класу.

Важка колена павильонів легко заходять на анкерні болти. Тут її центрують, швидко при-гвинчують. Водночас розпалює блискітки елек-трична дуга — колонни з'єднують між собою ме-талевими балками.

— Поспішаємо? А до високих темпів нам не звикати, — поспішає бригадир колективу з буд-ування БУ-125 тресту «Криворізьсталькон-струкція» Вячеслав Карасьов. — Ми ж прибули сюди з Всесоюзної ударної будови — Криво-різької будови № 9. Із цих завдань вимагає невідкладної уваги, — постійно творить фронт робіт для муляри. Колектив у нас дружний, працює швидко. Слів не звикли кидати на вітер. Спробуємо, — обличчя його стає серйозним, — прискорити плановий пуск ТЕЦ.

Люба Снегирьова, табельниця БУ-6, під-німає очі до однієї з колон головного кор-пусу. Там гасло: «Комсомольсько-моло-діжна бригада монтажників БУ-125 трес-ту «Криворізьстальконструкція» Вячесла-ва Карасьова взяла соцзобов'язання за-кінчити монтаж каркаса ТЕЦ і кімодо-очиски до 20 квітня 1974 року». Пізніше дізнались, що для них це вогнилі підготу-вати фундамент Бетонники з БУ-6 По-бузького управління підвозили. А началь-ник дільниці Микола Степанович Змієв-ський пояснює цей зрив відсутністю кад-рів, доводиться перекидати бетонників на інші ділянки роботи.

Бригада Вячеслава Карасьова щоденно перевищує змінні завдання. Мимоволі подумалося, що привезли з собою комсо-мольці юнацький молодечий запал, дух трудового суперництва й ентузіазму з Криворіжжя. За правило в стосунках між ними давно стала взаємодопоміжність. Вона дозволяє йти попереду в соцзмаганні, бу-ти прикладом для інших.

І Олег Полещенський, і Федір Братуняк, і Василь Кучмій можуть виконувати за-дання найбільшої складності. Бездоган-ною якістю своєї праці відзначали й елек-

ВІД ШІСТНАДЦЯТИ...

(Продовжуємо розмову, розпочату листом до редакції Валентини Розжевич. — Дивіться суботні номери від 30 березня, 6, 13, 20 квітня, — і підтриману сьогодні відповіддю Валентини Б. з Кіровограда, яку ми обіцяли опублікувати, як противажелю тому, про що нам повідали історія стосунків Ліди і Валерія).

«Ми боялись не втратити...»

Прочитала лист Валентини, надрукований в газеті під рубрикою «Двоє», і не змогла не відгукнутися. Я багато в чому не згодна з нею. Наприклад, з її словами: «Так, тільки кохання. Головне в сім'ї — кохання. А з коханням приходить дружба, хороша взаємність. Мені здається, що ти не розумієш справжнього почуття. Я певна, що дружба ніколи не зможе прийти після кохання. Дружба — це перше зернятко, кинуто життям в ґрунт людських взаємин. Але ж воно може й загинути? Це залежить від самих людей, від нас з тобою. А коли ж прийметься, то з'явиться потяг до людини, повага, довіра. Це головне, без чого неможливе справжнє почуття.

І все-таки, дружба не завжди порожнює його. Люди можуть залишатися друзями, а кохати когось іншого.

Валю, хочеш, я розповім тобі про свого друга, про коханого? Я познайомилася з Юрієм на початку літа чотири роки тому. Це було так. Одного разу я зустріла хлопця біля свого будинку і не звернула на нього ніякої уваги. Наступного дня вранці я побачила на своєму підвіконні локі. Так було цілий тиждень. Не вночі, хто їх кладе. Навіть не здогадувалася. Пізніше ми познайомилися. Чому я відразу повірила в цю людину, як в саму себе. І не помилилася. Про кохання тоді не могло бути й мови. Мені зараз не важко передати перші почуття. Це було щось таке чисте й тепле, таке прекрасне і хапливе, що навіть зараз захоплює подих від згадки. Знайомих говорили: «Валю, Юрко білий, а ти чорнява. Але вас щось робить схожими. І не зовнішні риси, а щось інше, незбагненне». І це була правда.

Юрко вражав своєю ширістю, сердечністю, розумом. Він любив книги, вірші, музику і, як дівчинько, був закоханий у квіти. Мені було з ним хорро, просто, цікаво. Я й сама стала кохатися іншою, ніби, подорослішала. Стала крадькома уважнішою до людей. Соромно було чогось не знати і чогось не могли. Ми ніколи не розуміли одне одного без слів. Я бачила в цій людині ширшого порадника, чесного товариша. Юрко після десятого класу пішов працювати. Ніколи по два місяці його не було вдома. Саме тоді ми зрозуміли, що нам дуже важко, коли ми не разом.

Цей юнак став для мене дорогою людиною. Ми вже не могли одне без одного. Так прийшло кохання, після двох з половиною років дружби. Юрко дуже любить і поважає свою матір. Якось ми познайомилися, і тепер кращого порадника для мене не існує. Галина Іванівна завжди цікавилася нами, нашими взаєминами. В цьому чулося все. І материнська турбота, щедрість, велика увага і ширість. Ми були друзями, і ніколи нічим з Юрком не крилися від матері. А вона нас вірила. І ми розуміли це. Ця відповідальність примушувала стримувати себе, бути сильними. Для нас головним не було фізичне зближення. Щось вище, важливіше заступало його. Це почуття уло таким теплим і ніжним, що, здавалося, від одного дотику чи подиху, зламалася, загубить всю свою красу і свіжість.

Зараз Юрко служить в лавах Радянської Армії. Залишилося всього місяців. Ніби вже й небагато, але я вже не можу. Хочеться бачити, розмовляти, бути разом. Мені не вистачає цієї людини. Дуже не вистачає. І почуття стало якось іншим. Ніби просило, змушувало. Стало глибшим і розумним. Я зрозуміла, що перше кохання залишилося зі мною назавжди.

Коли я була в Юрка вдома, то завжди беру з собою квіти. Ми сідаємо з Галиною Іванівною біля столу і згадуємо. А квіти уважно слухають нашу розмову і ствердно кивають голівками, заміряно усміхаючись. Вони радіють за людей.

Валентина Б.
(Прізвисько Валентина отримала поштом).

м. Кіровоград.

Свої невеликі коментарі до схвальної відповіді Валентини, зміст якої є протилежним тому, що розповідалося про долю Ліди і Валерія, нам хотілося б розпочати саме кінцевими словами. «Вони (квіти) радіють за людей».

В чому ж радість? Там було почуття — у Ліди і Валерія. Хороше почуття дружби, ніжне почуття взаємного захоплення. І тут таке ж почуття. Чому ж тут (навіть минуло кілька років) постійна радість, радість чекання, а там — відчай, зневіра, сльози, велика задума у вісімнадцять — дев'ятнадцять років. На це відповіла Валентина — щиро, і, можна сказати, з глибоким усвідомленням. Вони боялися, що «від одного дотику, чи подиху зламалася, загубить всю свою красу і свіжість» — пише дівчина про їх почуття. Ліди і Валерія, навіпаки, не стрималися, з потім розгубилися після того, що сталося, втратили віру, засмутили своє чисте перше почуття.

Деякі автори, що беруть участь у

ДВОЄ

розмові стверджують (іх всього кілька), що справжнє почуття — нестримне, що почуття з розсудом і розумом — то не почуття. Дозволимо спитати, а як ви назвете оце: свіжі квіти на підвіконні, відкриті, щире чекання і зізнання, що один без одного не уявляють собі життя? Хіба це не почуття? Тільки воно, скажемо, не згоріло, як той метеличок, над вогнищем пролітаючи, а загартувалося, стало глибоким. І подібне ми зустрічаємо частіше в житті. Підтверджує це ваша ж пошта.

Відповідаючи Валентині Н. з Кіровограда (її лист наводився в розділі «Двоє» в номері за 6 квітня), яка запитувала, чи хлопця чекати з армії чи розписатися з ним до того, як він піде служити, Люда С. з м. Олександрії пише:

«Дорога Валю! Бажаю тобі тільки чекати свого любимого і не зв'язувати свою долю перш, ніж він повернеться з армії. Якщо ви витримаєте випробування, то визнаєте силу і красу любові. Визнаєте: настільки любов в розлуці стає багатшою і красивішою.

Я познайомилася з хлопцем давно, але тоді ні він, ні я не знали, наскільки чиста і міцна наша дружба. І ось минуло два роки розлуки. Він приїхав з армії у відпустку. Неможливо описати тобі тоді почуття, яке було в нас. Ми зберегли свою любов чистою і зробили ще багатшою. У травні він повертається до мене і назавжди.

Тому чекай вірно-вірно і довго. Ви пізнаєте першу любов і ніколи не пошкодуєте, що не звели свої долі раніше.

Від усієї душі дякую від себе і своїх подруг за рубрику «Двоє». Якщо всі будуть говорити відверто, то менше буде помилок у молоді більше буде щасливих сімей».

Радить Люда С., яка звідала світле почуття чекання дорогої людини і ті, хто ще його не знає. Сімнадцятирічна Наталка П. з Компаніївського району пише:

«Дорога моя ровеснице, коли ти по-справжньому кохаєш, ти повинна почекати, поки хлопець відслужить. Не думай, що два роки змінять ваше ставлення. Навпаки. Пригадай, як чекали жінки своїх чоловіків, дівчата — коханих під час війни. Невже ти не можеш дівчиною чекати свого солдата. По-моєму, хто вміє чекати — той вміє й любити. Так що обміркую все хороше, щоб не було помилок в твоєму житті. Ось в нашому селі є такі дівчата, що навіть не сіли посити це свячене ім'я. Випровадила в армію Романа Зоя, а сама гуляє, але не так, як я, мої подруги, а з усіма хлопцями. І мені шкода Романа. Він ладиться, що від неї прийде лист, що вона чекає, а насправді це не так. Цікаво, навіщо було давати клятву. А ще говорять всім, що любив».

Мені ще не доводилося нікого чекати. Але коли доведеться, чекати буду все життя...»

І уривки з листів, і життєві приклади можна було б наводити ще й ще. І листів, що надійшли під час розмови «Двоє», багато, а прикладів з життя, згодиться, набагато більше.

...Це було в нашому вищому закладі, столичному. Могло бути в будь-якому іншому закладі. Ми, студенти третього курсу, вже звикли Лілію і Тома бачити разом. В університетській читальні — за одним столом, в публічній бібліотеці — разом. Том жив у гуртожитку, Лілія — на приватній квартирі, господарі якої вважали хлопця вже своїм: не було дня, щоб Том не пораджував своїм візитом до однокласниці. В тому ми бачили звичайну дружбу, яка в іншому випадку могла бути між двома-трьома хлопцями, між дівчатами. Вони не давали приводу для розмов у групі: «Жених плюс наречена». Дружба їм допомагала в навчанні, збагачувала, вони (не голосно, не на показ) гордились нею, цінували її.

В той рік розпочиналося будівництво комсомольських шахт в Донбасі. Ми всі здивувалися, що тихий, негаласливий Том пішов у деканат і став просити на рік відпустку з тим, щоб самому, власними руками взяти участь у будівництві. Деканат не відпускав, і тоді ми всією групою пішли вмовляти, давали за Тома заручення. Інакше його могли виключити із закладу. Бажання його було нестримним. Як виняток — дозволили.

Том листувався з хлопцями. Але кожного разу нам хотілося спитати саме Лілію: «Том пише? Ну, що нового? Вже виконав? Скоро втече?..» Ми питали Лілію, бо були впевнені, що він не міг її не писати. І він, дійсно, писав — ширше, детальніше, а, можливо, й набагато тепліше. Та й між рядками можна вмістити те тепло...

Хто зна, може, саме тоді й зародилося між Лілією і Томом щось більше, ніж звичайна дружба двох студентів.

Ми вже не здивувалися, коли наступного семестру Том ще на рік випросився на цілину. Ніколи не забудеться той день, коли група дізналася, — прийшов лист з цілини, — що з Томом трапилося нещастя. В групі був справжній траур. Ми одразу ж делегували в далекий Казахстан двох — нашого групкомсорга і Лілію...

В. ЯСЕНЮК.

(Закінчення в наступному випуску.)

Для продовження розмови просимо її учасників, наших читачів, відповісти на запитання:

1. За які риси характеру ви обрали б або вже обрали собі друга?
2. Де вперше зустрілися?)

ФУТБОЛ

У ГОСТЯХ—ОЧКО

Відбувся п'ятий тур «еміфікату» країни в футболі серед команд другої ліги класу «А». Спортсмени кіровоградської «Зірки» грали на виїзді з командою міста Тирасполя. Де зніжній зустрічі тираспольці займали друге місце в таблиці зони. І намагалися знову зберегти своє турнірне становище. Перша половина матчу проходила в обидвох атаках, але закінчилася безрезультатно — 0:0.

В другому таймі більше атакують наші земляки. Під час однієї з цих атак Анатолій Хропів приймає господарів поля розпочати гру з центру поля. «Зірка» веде — 1:0. Тираспольці докладають усіх зусиль, щоб уникнути поразки. І не їм вдається — до фінального свистка м'яч побував у сітці кіровоградців. Матч закінчився боротьбою нічиєю — 1:1.

Наступний тур відбудеться 29 квітня. «Зірка» також його проведе на виїзді. Її суперником був «Харчовик» з міста Бєлгери.

В. ТВЕРДОСТУП.

НА ЧЕСТЬ З'ІЗДУ

Більше ста юнаків і дівчат Кіровограда взяли участь в легкоатлетичній естафеті по вулицях міста, присвяченій XVII з'їздові ВЛКСМ. Серед юнаків, як і в минулі роки, високу майстерність продемонстрували спортсмени СШ № 5. Вони ж і стали переможцями. На другому місці — команда СШ № 13, на третьому — СШ № 11.

А під час стартів вихованців вищих навчальних закладів першими були легкоатлети факультету фізичного виховання педагогічного (команда № 1). Юнаки та дівчата будівельного технікуму перемогли в групі команд середніх спеціальних навчальних закладів. Переможців нагороджено грамотами міського ЛКСМУ.

М. ПЕДЮРА,
викладач педагогічного

КОМКОРИ ВЧАТЬСЯ

Минулої п'ятниці відбулось чергове заняття університету комсомольських кореспондентів. Слухачі прослухали лекцію «Записна книжка журналіста». Її прочитав редактор обласної молодіжної газети, голова обласного літературного об'єднання журналістів В. О. Погрібний.

Перед слухачами виступив також лектор обкому комсомолу Валерій Стеценко. Він розповів присутнім про соціально-економічне становище молоді в країнах капіталу.

Наступне заняття університету відбудеться у п'ятницю 17 травня цього року в обкомі ЛКСМУ.

1 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.40 —

Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. Кольорове телебачення. (Москва, Кіровоград). 12.00 — Кольорове телебачення. «Ранок піонерів». Концерт. (М). 12.45 — Літературна композиція «Мир, праця, травень». (М). 13.15 — Кольорове телебачення. Музична естафета «Товариш пісня». (М). 14.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Золоті роги». (М). 12.50 — Кольорове телебачення. «Наша адреса — Радянський Союз». (М). 13.25 — «Підмошкони зустрічі». (М). 15.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 15.30 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 15.50 — Для дітей. Документальний фільм «Це я». (М). 16.00 — Кольорове телебачення. Відкриття літнього спортивного сезону в Москві. Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА. (М). 18.00 — Спецвипуск Інформаційної програми «День за днем». (Кіровоград). (8.15 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 18.45 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Моя доля». 1 серія. (М). 19.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «13 сім'ї». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Святковий вечір в Останкіно». (М). 23.15 — Кольорове телебачення. «Люби-телим оперети». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.40 — Кольорове телебачення. «Травень-74». Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. (Київ, Москва, Кіровоград). 12.25 — «Дружби неспівний приніт». Концерт. (К). 13.25 — Кінемедія «Я прокую по Москві». (К). 14.40 — Для дітей. «Сонечко». (К). 15.10 — Документальний фільм «Вітчизна». (К). 16.00 — «Поезія». (К). 16.20 — «Кітні, земле радянська». (К). 17.05 — Циркова програма. (К). 18.00 — Кольорове телебачення. «Інтерклуб». (К). 19.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (К). 19.45 — Кольорове телебачення. Концерт артистів Київського театру оперети. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Кольорове телебачення. Репортаж про святкування Дня міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. (М). 22.00 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Хазяїн тайги». (К). 23.20 — «Республіканська першотравнева». Спеціальна програма «Вісті». (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.25 — Наша афіша. (К). 9.50 — «Республіканська першотравнева». Спеціальна Інформаційна програма «Вісті». (К). 10.00 — «Свято весни». (Харків). 10.55 — «Слава, шахтарське ласка». Концерт. (Вороніжград). 11.20 — «Кавказька племінниця». Вистава. (Запоріжжя). 13.20 — «Суперліт». (К). 14.20 — Для дітей. Художній фільм «Зелені ланцюжки». (К). 16.00 — «Екран молодих». Музично-розважальна програма. (Дніпропетровськ). 17.00 — Першість СРСР з футболу. «Шахтар» — «Чорноморець». II тайм. (Донецьк). 17.45 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (К). 18.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Динамо» (Тбілісі). (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Пропаша свідка». (К). 22.55 — Першість СРСР з футболу. «Карпати» — «Пахтакор». II тайм. «Зоря» — «Ілістр». II тайм. (Донецьк — Вороніжград).

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей.

2 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей.

Наступний номер «Молодого комунаря» вийде завтра, 1 травня 1974 р.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пунацького, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.